

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.7.2014
COM(2014) 520 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Eficiența energetică și contribuția sa la securitatea energetică și cadrul pentru politica
privind schimbările climatice și energia pentru 2030**

{SWD(2014) 255 final}

{SWD(2014) 256 final}

1. INTRODUCERE

Comisia a prezentat recent un cadru pentru politicile privind clima și energia în perioada 2020-2030¹. Acest cadru propune obiective ambițioase pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru energia din surse regenerabile ca parte a tranziției Uniunii către o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Acesta promovează, de asemenea, reducerea dependenței energetice și energie la prețuri mai accesibile pentru întreprinderi și consumatori, prin intermediul unei piețe interne funcționale. Cadrul pentru 2030 a fost de atunci completat cu o analiză mai detaliată a securității energetice a Uniunii, ținând seama de recentele evenimente geopolitice la granița de est a UE, împreună cu o strategie care propune acțiuni concrete în vederea reducerii dependenței energetice în viitorul apropiat și pe termen mai lung².

În conformitate cu solicitarea Consiliului European³, prezenta comunicare explică și cuantifică contribuția pe care eficiența energetică ar putea să o aducă la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și la îmbunătățirea securității energetice a Uniunii, care sunt ambele fațete ale unui cadru integrat pentru politica privind clima și energia. În conformitate cu Directiva privind eficiența energetică, comunicarea prezintă, de asemenea, rapoarte privind perspectivele pentru atingerea obiectivului de 20 % în materie de eficiență energetică în 2020.

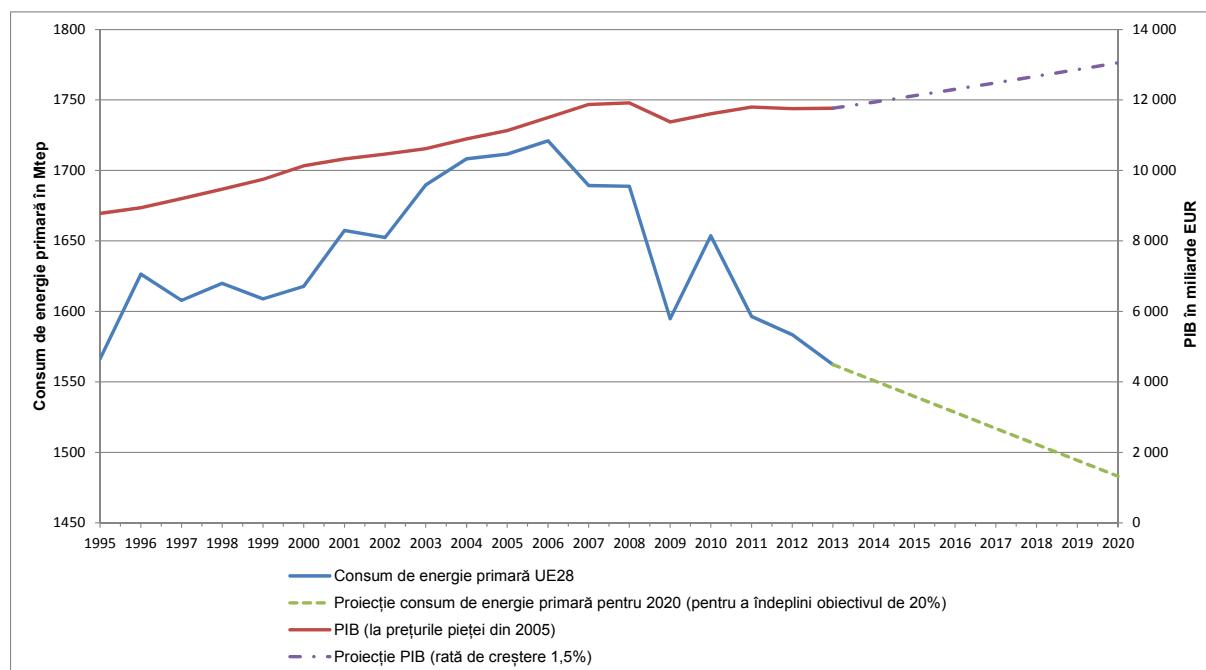
Eficiența energetică are un rol hotărâtor în tranziția către un sistem energetic mai competitiv, sigur și durabil, cu o piață internă a energiei la baza acestuia. Deși energia stă la baza societăților și economiilor noastre, creșterea viitoare trebuie să fie acționată cu mai puțină energie și costuri mai mici. UE poate realiza această nouă paradigmă. După cum se arată în figură, cu mult înaintea începutului crizei din 2008, UE a început să decupleze creșterea economică de consumul de energie prin creșterea eficienței energetice. Decuplarea tot mai mare a creșterii economice de consumul de energie a continuat de atunci, determinată de semnalele de preț și de un set cuprinzător de politici de eficiență energetică (a se vedea figura).

¹ COM(2014) 15.

² COM(2014) 330.

³ Concluziile reuniunii Consiliului European din 26-27 iunie 2014, EUCO 79/14.

Figura 1. Evoluția consumului de energie și a PIB-ului în UE în perioada 1995-2013

Sursă: Serviciile Comisiei pe baza datelor EUROSTAT

2. PERSPECTIVE PENTRU ÎNDEPLINIREA OBIECTIVULUI PENTRU 2020

Cadrul actual privind eficiența energetică

Un obiectiv indicativ de economisire a energiei cu 20 % până în 2020 a fost stabilit ca obiectiv principal pentru eficiența energetică⁴. Statele membre au stabilit obiective naționale de eficiență energetică fără caracter obligatoriu. Aceste obiective sunt susținute de:

- Directiva privind eficiența energetică (DEE)⁵;
- Directiva privind performanța energetică a clădirilor⁶;
- reglementările privind produsele care stabilesc standarde minime de performanță energetică și includ informații privind performanța energetică pe etichete⁷;
- standardele de performanță în materie de CO₂ pentru autoturisme și camioane⁸;
- o finanțare crescută prin fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI), prin programul Orizont 2020 și prin mecanisme specifice, cum ar fi ELENA⁹ și Fondul european pentru eficiență energetică;

⁴ Aceasta echivalează cu 1 483 de milioane de tone echivalent petrol (Mtep) în consumul de energie primară în 2020.

⁵ Și predecesoarele sale: Directiva PCCE (2004/8) și Directiva privind serviciile energetice (2006/32).

⁶ Directiva privind performanța energetică a clădirilor 2010/31/UE.

⁷ Și anume Directiva 2009/125/CE privind proiectarea ecologică și măsurile sale de punere în aplicare; Directiva 2010/30/UE privind etichetarea energetică și măsurile sale de punere în aplicare.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 333/2014 și Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

⁹ Programul de asistență europeană pentru energie locală gestionat de Banca Europeană de Investiții; <http://www.eib.org/products/elena/index>

- introducerea contoarelor inteligente ca urmare a Directivei privind piața internă a energiei electrice¹⁰;
- Schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS)¹¹.

O descriere a punerii în aplicare a legislației actuale este prezentată la rubrica 1.

Rubrica 1: Punerea în aplicare a legislației esențiale privind eficiența energetică — situația actuală

- Termenul-limită pentru transpunerea în legislația națională a Directivei privind eficiența energetică a trecut doar recent. Planurile de acțiune privind eficiența energetică ale statelor membre pentru 2014 indică consolidarea politicilor naționale de eficiență energetică (a se vedea sinteza din anexa I).
- DEE stimulează schimbările în modelul de afaceri al societăților de servicii energetice. Aceasta solicită statelor membre să promoveze mecanisme de finanțare pentru eficiența energetică. În Germania, banca de stat KfW oferă împrumuturi preferențiale pentru reabilitarea clădirilor existente în ceea ce privește eficiența energetică și construcția unor noi. Între 2006 și 2013, 2,8 milioane de locuințe au fost reabilitate și 540 000 de noi locuințe extrem de eficiente au fost construite.
- În Franța, noul proiect de legislație națională prevede numeroase acțiuni concrete, în special pentru clădiri. Printre măsuri se numără o reducere fiscală de până la 30 % din costul de renovare în materie de eficiență energetică, începând din septembrie 2014.
- Mecanismele de finanțare din cadrul fondurilor structurale și de investiții europene sunt diversificate, cu o mai mare utilizare a instrumentelor financiare.
- Se așteaptă ca numărul de state membre care aplică scheme de obligații în ceea ce privește eficiența energetică pentru utilitățile publice să crească de la cinci la șaisprezece. În Polonia, dispozițiile relevante ale DEE vor fi puse în aplicare complet prin intermediul unui astfel de sistem.
- DEE promovează programe de sensibilizare în rândul gospodăriilor în privința beneficiilor auditurilor energetice prin servicii de consiliere adecvate. În Regatul Unit, un departament specializat contribuie la elaborarea politicilor pe baza unor cercetări cu privire la modul în care pot fi stimulate deciziile consumatorilor cu privire la eficiența energetică („economia comportamentală”).
- În ciuda acestor progrese, numai cinci state membre au notificat până acum transpunerea integrală a DEE. Comisia a trimis celorlalte scrisori de punere în întârziere.
- Punerea în aplicare a Directivei privind performanța energetică a clădirilor este, de asemenea, în întârziere, deși termenul de transpunere este iulie 2012. În prezent, există nouă state membre care încă nu au finalizat procesul de transpunere. În patru cazuri, Comisia a inițiat acțiuni în justiție.

Politicile privind eficiența energetică obțin rezultate concrete

Ca urmare a măsurilor în materie de eficiență energetică, clădirile consumă mai puțină energie, echipamentele ineficiente sunt eliminate treptat de pe piață și etichetele aplicate pe aparatura electrocasnică, cum ar fi televizoarele și cazanele, le-au permis consumatorilor să ia decizii de cumpărare în cunoștință de cauză. Autoritățile publice, industria, IMM-urile și gospodăriile sunt din ce în ce mai conștiente de posibilitățile de a economisi energie. În

¹⁰ Directiva 2009/72/CE privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE.

¹¹ Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată de Directiva 2009/29/CE și de Decizia nr. 1359/2013/UE.

domeniul transportului, cerințele privind performanța în ceea ce privește emisiile de CO₂ vor reduce emisiile medii ale parcului de autoturisme noi cu 40 % până în 2021, în comparație cu 2007.

Introducerea acestor elemente într-un cadru comun la nivelul UE a beneficiat de dimensiunea pieței interne și a permis factorilor de decizie naționali să învețe unii de la alții. Acest cadru european completează măsurile naționale, cum ar fi acordurile voluntare, obligațiile în ceea ce privește eficiența energetică, schemele de finanțare și campaniile de informare. Progresele înregistrate de statele membre în domeniul eficienței energetice sunt revizuite anual în cadrul semestrului european.

Imaginea de ansamblu, atât la nivel național, cât și la nivelul UE, arată, prin urmare, un impuls tot mai mare care stă la baza măsurilor și politicilor privind eficiența energetică.

Sunt necesare eforturi suplimentare pentru a atinge obiectivul UE de economisire a energiei până în 2020

Pe baza unei analize a acțiunilor statelor membre și pe baza unor previziuni suplimentare, Comisia estimează în prezent că **UE va realiza economii de energie de aproximativ 18-19 % în 2020¹²**. Ar trebui remarcat faptul că aproximativ o treime din progresele înregistrate către realizarea obiectivului pentru 2020 se vor datora creșterii economice mai mici decât cea preconizată, în timpul crizei financiare. Prin urmare, este important să se evite automulțumirea cu privire la atingerea obiectivului de 20 % și să se evite subestimarea eforturilor care vor fi necesare în cazul oricărui nou obiectiv pentru perioada de după 2020.

Având în vedere beneficiile cuprinzătoare ale eficienței energetice și dovezile care se acumulează și care arată că politica în domeniul eficienței energetice funcționează, este esențial să se facă efortul suplimentar necesar pentru a se asigura că acest obiectiv este îndeplinit în totalitate. Punerea în aplicare a cadrului legislativ al UE este încă în întârziere (a se vedea anexele II și III). **Dacă toate statele membre lucrează de acum înainte cu același angajament pentru a pune pe deplin în aplicare legislația aprobată, atunci obiectivul de 20 % poate fi atins fără a fi nevoie de măsuri suplimentare.**

Eforturile ar trebui să se concentreze pe următoarele elemente:

- eliminarea neliniștilor consumatorilor cu privire la calitatea clădirilor lor, prin consolidarea verificării locale și regionale a codurilor naționale privind construcțiile și prin informarea precisă a consumatorilor referitor la performanța energetică a clădirilor propuse pentru vânzare sau închiriere¹³;
- implicarea pe deplin a utilităților publice în colaborarea cu clienții lor pentru a obține economii de energie¹⁴;

¹² Aceasta înseamnă nerealizarea obiectivului de economisire de 20%, cu o diferență de 20-40 Mtep.

¹³ Comisia estimează că, prin aceste acțiuni, se pot realiza economii suplimentare de 15 Mtep până în 2020. „Studiu de evaluare a măsurilor de politică națională și a metodologiilor pentru punerea în aplicare a articolului 7 din Directiva privind eficiența energetică”, CE Delft, proiect de studiu comandat de serviciile Comisiei.

¹³ http://ec.europa.eu/energy/efficiency/eed/guidance_notes_en.htm

¹⁴ Comisia estimează că, prin aceste acțiuni, se pot realiza economii suplimentare de 20 Mtep până în 2020; a se vedea, de asemenea, http://ec.europa.eu/energy/efficiency/eed/guidance_notes_en.htm.

- consolidarea supravegherii pieței în ceea ce privește eficiența energetică a produselor care trebuie să dispună de resurse în toate statele membre, ceea ce va asigura condiții de concurență echitabile pentru industrie și va oferi consumatorilor informațiile de care au nevoie pentru a face alegeri în cunoștință de cauză¹⁵.

3. EFICIENȚA ENERGETICĂ: EVALUAREA POTENȚIALULUI PENTRU 2030

Un obiectiv esențial al politicii energetice și climatice viitoare este menținerea unor prețuri ale energiei accesibile pentru întreprinderi, industrie și consumatori. În consecință, cadrul pentru 2030, precum și obiectivele pe care le conține, se bazează pe necesitatea de a îndeplini obiectivele privind clima și energia în modul cel mai rentabil. O astfel de abordare necesită ca statele membre să beneficieze de flexibilitate în modul în care își îndeplinesc angajamentele, ținând cont de circumstanțele naționale. Pe această bază, Comisia a propus, pentru anul 2030, obiective obligatorii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 40 % (în raport cu emisiile înregistrate în 1990) și de stabilire a ponderii energiei din surse regenerabile la cel puțin 27 % din energia consumată. Acestea reprezintă etapele traiectoriei rentabile către o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon în 2050.

În ceea ce privește eficiența energetică, cadrul pentru 2030 a indicat, de asemenea, că realizarea eficientă a obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 ar necesita o creștere a economiilor de energie de ordinul a 25 %¹⁶. Prezentul document se bazează pe această premisă și analizează în continuare potențialul de ameliorare a eficienței energetice în mod rentabil, precum și alte beneficii pe care le creează eficiența energetică.

3.1. Competitivitatea UE: creștere economică, locuri de muncă și industrie

Eficiența energetică are un rol important de jucat în consolidarea creării de locuri de muncă¹⁷ și de creștere economică, în special prin stimularea sectorului construcțiilor, care este cel mai capabil să reacționeze rapid pentru a sprijini relansarea economiei și care nu este expus la delocalizări.

În industrie, politica privind eficiența energetică urmărește să diminueze cantitatea de energie necesară pentru același produs sau proces — adică să facă același lucru sau mai mult cu mai puține resurse, fără a împiedica perspectivele de creștere economică. Întreprinderile europene, în special industria prelucrătoare, au contribuit deja în mare măsură la transformarea Europei într-una dintre regiunile cele mai eficiente din punct de vedere energetic din lume. În special în acest sector, îmbunătățirea eficienței energetice a fost adesea un răspuns autonom la evoluția prețurilor. De exemplu, industria UE a folosit în mod istoric energia într-un mod mai eficient decât echivalenta acesteia din SUA — și a continuat să-și îmbunătățească intensitatea energetică cu aproape 19 % între 2001 și 2011, comparativ cu un procent de doar 9 % în

¹⁵ Acest lucru ar trebui să evite pierderea a cel puțin 4 Mtep de economii.

¹⁶ Presupunând că se folosește aceeași metodă pentru a măsura progresul ca cea folosită în prezent pentru obiectivul de eficiență energetică de 20 % pentru 2020.

¹⁷ Comunicarea intitulată „Inițiativă privind locurile de muncă verzi: Exploatarea potențialului economiei verzi în materie de creare de locuri de muncă”, COM(2014) 446 final.

SUA¹⁸. Între 1990 și 2009, intensitatea energetică în industrie s-a îmbunătățit cu 30 %¹⁹ în UE27.

Cadrul de reglementare pentru susținerea acestor tendințe este în vigoare, schema UE de comercializare a certificatelor de emisii fiind principalul instrument de stimulare a eficienței energetice (și a reducerilor de GES) în industrie, furnizând predictibilitatea necesară în materie de reglementare. Acesta va fi consolidat de rezerva pentru stabilitatea pieței a ETS, care va face ca sistemul să fie mai rezistent la șocuri.

Cadrul UE privind eficiența energetică s-a dovedit a fi un motor al inovării și al creșterii economice pentru întreprinderile europene. Eficiența energetică a devenit o oportunitate de afaceri — în special în sectorul construcțiilor (un sector dominat de IMM-uri). Eficiența energetică stimulează concurența prin crearea de piețe pentru aparatele eficiente și cu valoare adăugată ridicată, precum și pentru tehnologiile descentralizate de gestionare a energiei. Utilizarea sporită a TIC în multe din domeniile în cauză reprezintă o oportunitate pentru alte câștiguri de eficiență, cu condiția ca sistemele și platformele să fie echipate cu interfețe standardizate deschise, care să faciliteze actualizarea și inovațiile viitoare. Pe măsură ce cererea de produse eficiente din punct de vedere energetic crește pe plan mondial, politica privind eficiența energetică creează, de asemenea, avantaje pentru produsele europene pe piețele mondiale în creștere și contribuie la dezvoltarea economică durabilă.

Noile tehnologii în construcții, industria prelucrătoare și transporturi au potențialul de a îmbunătăți în continuare eficiența energetică dacă sunt puse în funcțiune cu succes la scară largă.

3.2. Clădiri — facturi de energie mai mici pentru consumatori

Îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor le poate permite consumatorilor să realizeze economii. Gospodăriile UE cheltuiesc în medie 6,4 % din venitul lor disponibil pe cheltuieli legate de utilizarea energiei în scopuri casnice, aproximativ două treimi pentru încălzire și o treime pentru alte scopuri²⁰. În 2012, aproape 11 % din populația UE nu avea posibilitatea de a-și încălzi locuințele în mod adecvat²¹. Acest fapt este cauzat de creșterea prețurilor la energie — al cărei efect a fost totuși atenuat de creșterea concurenței în cadrul pieței interne a energiei și de creșterea eficienței energetice.

În urma introducerii cerințelor de eficiență în codurile privind construcțiile, clădirile noi consumă astăzi numai jumătate din cât consumă clădirile standard din anii '80. Cu toate acestea, 64 % din aparatele pentru încălzire, de exemplu, sunt în continuare ineficiente, în cel mai bun caz modele cu temperatură scăzută²², iar 44 % din ferestre sunt încă din sticlă

¹⁸ COM(2014) 21, *Prețurile și costurile energiei în Europa*, p. 12; SWD (2014) 19, *Evoluții economice ale energiei în Europa*, p. 36 și 41.

¹⁹ Agenția Europeană de Mediu 2012, <http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/energy-efficiency-and-energy-consumption>.

²⁰ „Raportul privind prețurile și costurile energiei”, document de lucru al serviciilor Comisiei, SWD(2014) 20 final/2.

²¹ Idem.

²² Sectorul industrial european al aparatelor pentru încălzire, datele pentru 2012, UE28 fără Cipru, Luxemburg și Malta.

simplă²³. Noi standarde de eficiență și etichetare pentru aparatele de încălzire a spațiului și a apei vor începe în curând să influențeze piața. În cazul energiei electrice, se preconizează ca aparatele mai eficiente să îi facă pe consumatori să economisească 100 de miliarde EUR pe an până în 2020 la facturile de energie, echivalentul a 465 EUR pe gospodărie.

Dreptul la facturi mai informative, mai transparente și mai frecvente și dreptul de a lua parte la piețele de răspuns la cerere le oferă consumatorilor posibilitatea de a-și gestiona consumul energetic în mod activ. Atunci când se pregătesc pentru punerea în aplicare a sistemelor de contorizare inteligentă sau o facilitează, statele membre ar trebui să se concentreze asupra creării unei piețe pentru servicii energetice inovatoare, în care investițiile în aparate eficiente și consumul și producția inteligente sunt rentabile.

Eficiența energetică a clădirilor crește cu 1,4 % pe an²⁴. Această rată relativ limitată se datorează în mare parte ratelor scăzute de renovare. Statele membre care au avut cel mai mare succes în reducerea consumului inutil de energie au combinat cerințele stricte de eficiență pentru clădirile noi și renovate cu programele care urmăresc renovarea clădirilor existente²⁵.

Pentru a beneficia de avantajele eficienței energetice în ceea ce privește clădirile, cea mai mare provocare este să se accelereze și să se finanțeze investițiile inițiale și să se accelereze rata de renovare a clădirilor existente, de la 1,4 % — media actuală - la peste 2 % pe an.

O parte a provocării este de a pune în aplicare această accelerare într-un mod acceptabil din punct de vedere social. Efectele secundare nocive pentru părțile mai vulnerabile ale societății vor trebui să fie limitate la minimum și vor trebui să fie explorate modalități de a permite tuturor părților societății să beneficieze de investițiile în măsurile de eficiență energetică. Aceasta necesită instituirea instrumentelor financiare adecvate care sunt accesibile tuturor grupurilor de consumatori, indiferent de situația lor financiară.

Scăderea cererii de combustibili fosili va conduce, la rândul său, la o scădere a prețurilor la energie. În conformitate cu o estimare, fiecare 1 % în plus la economiile de energie va face ca prețurile gazelor să scadă cu aproximativ 0,4 % și ca prețurile la petrol să scadă cu aproximativ 0,1 % în 2030²⁶.

3.3. Transport eficient din punct de vedere energetic

Consumul de energie în domeniul transportului a crescut cu 35 % în perioada 1990-2007, dar de atunci a înregistrat o tendință descrescătoare. Până în prezent, cel mai puternic instrument pentru a rezolva această problemă a fost reprezentat de standardele CO₂ care reduc emisiile de gaze cu efect de seră și fac ca autoturismele și camionetele ușoare să fie mai eficiente din punct de vedere energetic²⁷, chiar dacă și alți factori, precum prețurile ridicate ale petrolului și creșterea mai lentă a mobilității au contribuit, de asemenea, la scăderea consumului de energie cu 8 % între 2007 și 2012.

²³ Studiu pregătit în temeiul Directivei privind proiectarea ecologică, VHK, rezultate preliminare.

²⁴ „Energy Efficiency Trends in the EU”, Odysee-Mure, 2011.

²⁵ De exemplu, în Germania și în Slovacia consumul mediu de energie pe locuință a scăzut cu 50 % începând din 1990.

²⁶ POLES, „Quick analysis of the impact of energy efficiency policies on the international fuel prices”, Centrul Comun de Cercetare, 2014.

²⁷ Emisiile provenite de la automobilele noi vândute în 2013 au scăzut la o medie de 127 de grame pe kilometru, obiectivul de 130 g/km stabilit pentru 2015 fiind realizat cu doi ani mai devreme.

Există semne conform cărora comportamentul utilizatorilor de transporturi este în schimbare. În unele state membre, numărul posesorilor de autoturisme ajunge la saturație; la scară urbană, există o serie de exemple de succes în încurajarea trecerii la forme de transport mai eficiente — vehicule electrice, transportul public, mersul cu bicicleta și mersul pe jos. Recent adoptata Directivă privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi²⁸ și noul „pachet privind mobilitatea urbană”²⁹ vor sprijini în continuare această tendință.

Alte inițiative adoptate de Comisie, ca urmare a Cărții albe din 2011 privind transporturile³⁰, urmăresc să încurajeze utilizarea unor moduri de transport mai eficiente din punct de vedere energetic, prin servicii de o calitate mai bună și mai multe opțiuni în sectorul serviciilor de transport feroviar³¹, mai multe investiții în cercetare și inovare în domeniul transportului feroviar³² și o mai bună exploatare a căilor navigabile interioare³³.

Pentru a fi pe deplin eficientă, este necesară o transformare progresivă a întregului sistem de transport în vederea unei integrări mai mari între modurile de transport, inovarea și utilizarea combustibililor alternativi, precum și îmbunătățirea gestionării fluxurilor de trafic prin intermediul sistemelor de transport inteligente. Acestea ar trebui să fie însoțite de politici urbane și de planificare urbană mai eficiente la nivelul UE și al statelor membre.

3.4. Găsirea echilibrului optim între costuri și beneficii

Consiliul European promovează stabilirea de comun acord a unor obiective pentru luna octombrie a anului 2030, astfel încât Uniunea să poată juca un rol activ în cadrul negocierilor internaționale în curs privind schimbările climatice. Contribuția corespunzătoare a eficienței energetice la cadrul pentru 2030 trebuie să se bazeze pe o examinare detaliată a costurilor și a beneficiilor suplimentare ale depășirii obiectivului de 25 % de economii de energie, indicat anterior de către Comisie. Unele aspecte-cheie ale diferitelor opțiuni sunt prezentate în tabelul 1.

²⁸ COM(2013) 18 final.

²⁹ COM(2013) 913 final.

³⁰ COM(2011) 144 final.

³¹ Al patrulea pachet feroviar, disponibil la adresa:
http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/packages/2013_en.htm

³² Shift2Rail, disponibil la: http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/news/shift-to-rail_en.htm

³³ Pachetul NAIADES II, disponibil la: http://ec.europa.eu/transport/modes/rail/packages/2013_en.htm

Tabelul 1. Costuri și beneficii ale unei serii de diferite obiective de eficiență energetică³⁴

	REF2013 Scenariu de referință	GES40 (40% GES, 27% SRE, 25% EE)	Obiective mai ambițioase privind eficiența energetică (%)					
			EE27	EE28	EE29	EE30	EE35	EE40
Economii de energie în 2030 (evaluate în funcție de proiecțiile de bază din 2007 pentru consumul de energie primară)	21,0 %	25,1 %	27,4 %	28,3 %	29,3 %	30,7 %	35,0 %	39,8 %
Consum de energie primară în 2030 (Mtep) [consum intern brut de energie, excluzând utilizarea neenergetică]	1 490	1 413	1 369	1 352	1 333	1 307	1 227	1 135
Costuri ale sistemelor energetice fără efect de eficiență energetică asupra costurilor nefinanciare ³⁵ (medie anuală 2011-2030 în miliarde euro din 2010)	2 067	2 069	2 069	2 074	2 082	2 089	2 124	2 181
Cheltuieli cu investițiile (medie anuală 2011-2030 în miliarde euro din 2010) ³⁶	816	854	851	868	886	905	992	1 147

³⁴ Tabelul 1 se bazează pe cea mai recentă analiză disponibilă.

³⁵ Noțiunea de costuri ale sistemului energetic, în linii mari, include două elemente: costurile de capital și achizițiile de energie. Costurile de capital pot fi divizate în trei elemente principale: (i) costul în numerar al investițiilor în eficiența energetică; (ii) costul pentru a obține finanțare în acel scop; și (iii) costurile nefinanciare atribuite obstacolelor cu care se confruntă consumatorii, precum efortul necesar pentru a obține informații despre clădiri sau produse eficiente. Politicile privind eficiența energetică vizează aceste obstacole și, astfel, le reduc costul.

³⁶ Deși scenariul GES40 este mai puțin costisitor decât scenariul EE27 în perioada 2011-2030 în ceea ce privește costurile totale ale sistemului energetic, cu 0,5 miliarde EUR (2068,5 față de 2 069 miliarde EUR), el prezintă cheltuieli de investiții ușor mai ridicate. Acest lucru se datorează în principal ambiției mai scăzute a scenariului EE27 în ceea ce privește reducerea GES (- 40,6 % față de - 40,1 %) și introducerii unor politici de eficiență energetică necostisitoare pentru eliminarea barierelor independente de piață (prezente în scenariul GES40) și pentru valorificarea potențialului de eficiență energetică relevant disponibil în UE.

Importuri nete de gaz în 2030 (în miliarde de metri cubi) ³⁷	320	276	267	256	248	237	204	184
Costurile importurilor de combustibili fosili (medie anuală 2011-2030 în miliarde euro din 2010)	461	452	447	446	444	441	436	434
Ocuparea forței de muncă în 2030 (în milioane de persoane)	231,74	nu se aplică ³⁸	nu se aplică	232,39	nu se aplică	232,53	233,16	235,21
Prețul mediu al energiei electrice în 2030 (EUR/MWh)	176	179	180	179	178	178	177	182

³⁷ Deoarece datele furnizate de modelul PRIMES sunt exprimate în Mtep, a fost utilizat un factor de conversie de 0,90567 (ref: AIE).

³⁸ Pentru ocuparea forței de muncă au fost modelate mai puține scenarii, deoarece analiza preliminară a arătat că rezultatele — de exemplu pentru EE27 și EE28 — erau foarte similare. Prin urmare, doar EE28, EE30, EE35 și EE40 au fost modelate.

Se estimează că un obiectiv de economisire a energiei cu 25 % va crește costul mediu anual al sistemului energetic de la 2 067 miliarde EUR la 2 069 miliarde EUR pe an (2011-2030), și anume cu aproximativ 2 miliarde EUR pe an, adică 0,09 %. Costurile substanțiale ale sistemului energetic pe care le vor suporta statele membre fac parte din actuala reînnoire a unui sistem energetic învechit³⁹. Cu o economisire a energiei de 25 %, cadrul pentru 2030 ar aduce deja îmbunătățiri substanțiale dependenței energetice a Uniunii, reprezentând o economie de 9 miliarde EUR pe an în cadrul importurilor de combustibili fosili (cu 2 % mai puțin) și o reducere cu 13 % la importurile de gaz (circa 44 de miliarde de metri cubi), în comparație cu tendințele și politicile actuale.

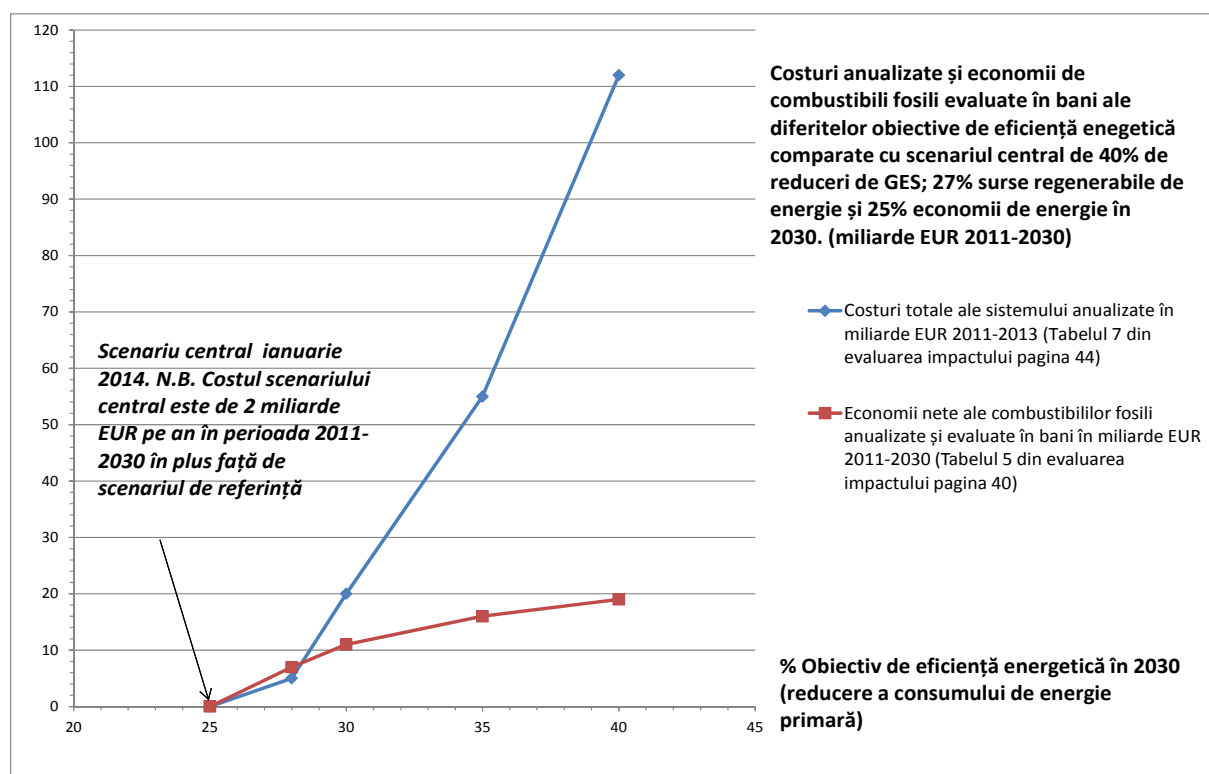
Ținta de economisire a energiei cu 40 % propusă de Parlamentul European ar avea un impact important asupra dependenței energetice, reducând, în special, importurile de gaz. Aceste beneficii în termeni de securitate energetică ar putea, cu toate acestea, să determine o puternică creștere a costurilor sistemului energetic global, de la 2 069 de miliarde EUR la 2 181 de miliarde EUR pe an, adică cu aproximativ 112 miliarde EUR pe an în perioada 2011-2030.

Comisia a evaluat o serie de niveluri de ambiție corespunzătoare unor economii de energie cuprinse între 25 % și 40 %. Această analiză a arătat că beneficiile cresc odată cu creșterea ambiției în materie de eficiență energetică și că importurile de gaz ar fi reduse cu 2,6 % pentru fiecare 1 % suplimentar în economisirea energiei. Acest fapt are un impact direct asupra creșterii siguranței aprovizionării în UE — cu toate că, deasupra unui nivel de 35 % al economiilor de energie, rata de reducere a importurilor de gaz determinată de economiile suplimentare de energie scade drastic.

În mod mai general, este clar din tabelul 1 și figura 2 de mai jos că un obiectiv mai ambițios pentru eficiența energetică oferă beneficii mai mari, în special în ceea ce privește importurile de combustibili fosili. Printre beneficiile suplimentare se numără cele legate de reducerea emisiilor GES, de reducerea poluării aerului, a apei și a solului, precum și a poluării fonice, de reducerea utilizării resurselor pentru extracția, transformarea, transportul și utilizarea energiei, precum și beneficiile conexe privind sănătatea umană și starea ecosistemelor. Acestea sunt completate cu beneficii în termeni de niveluri potențial mai ridicate de ocupare a forței de muncă. Cu toate acestea, există, de asemenea, costuri suplimentare care depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de 40 % de reducere a gazelor cu efect de seră. De exemplu, un obiectiv de 28 % pentru eficiența energetică ar spori costurile totale anuale ale sistemului energetic de la 2 069 de miliarde EUR, cu economii de 25 %, la 2 074 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă o creștere anuală de aproximativ 5 miliarde EUR sau de 0,24 %, în perioada 2011-2030. Figura 2 arată, de asemenea, că costurile eficienței energetice cresc mai repede decât economiile legate de importurile de combustibili fosili. .

³⁹ Se estimează că aproximativ 1 bilion EUR este necesar în următorii 10 de ani pentru investiții în producere și transport, precum și 600 de miliarde EUR pentru transmisie și distribuție.

Figura 2. Costuri medii anuale suplimentare ale sistemului energetic și economii de combustibili fosili comparativ cu scenariul central al obiectivului de 40 % de reducere a gazelor cu efect de seră, al obiectivului de 27 % de utilizare a energiei din surse regenerabile și al obiectivului de 25 % de economii de energie.

Notă. Tabelul 1 de mai sus rezumă principalele costuri și beneficii ale diferitelor niveluri de economii de energie în 2030

Distribuția impactului este, de asemenea, un aspect important. Măsurile suplimentare pentru îmbunătățirea eficienței energetice ar trebui să abordeze în special eficiența energetică a clădirilor și a produselor și, prin urmare, le revin într-o măsură semnificativă sectoarelor care nu fac obiectul ETS. În ceea ce privește sectorul construcțiilor, care reprezintă aproximativ 10 % din PIB-ul UE, îmbunătățirea eficienței energetice a clădirilor reprezintă cel mai promițător element pentru restabilirea creșterii economice după recesiune.

4. FINANȚAREA EFICIENȚEI ENERGETICE ȘI FACILITAREA PARCURSULUI PÂNĂ ÎN ANUL 2030

Oportunitățile în materie de eficiență energetică identificate în prezentul document pot fi finanțate cu condiția să fie pus în aplicare un cadru de finanțare eficace pentru acoperirea costurilor inițiale semnificative.

Fondurile Uniunii ar trebui să atragă finanțare privată

În perioada anterioară anului 2020 din actualul cadru financiar multianual, ar fi disponibile fonduri substanțiale ale Uniunii pentru punerea în aplicare a măsurilor de eficiență energetică. Utilizarea acestora este deja un important punct de discuție cu statele membre în ceea ce privește acordul general privind cadrul pentru 2030 și realizarea distribuirii corecte și echitabile a eforturilor.

Dacă sunt cheltuite eficient, investițiile efectuate în perioada anterioară anului 2020 continuă să genereze și economiile de energie necesare după 2020. Cea mai mare parte a potențialului de economisire a energiei se află în sectorul construcțiilor, având în vedere că 40 % din consumul de energie al UE provine din clădiri, că aproape 90 % din terenul clădirilor din UE se află în proprietate privată și că peste 40 % din clădirile rezidențiale datează dinainte de 1960. Aceasta subliniază necesitatea unei finanțări private semnificative. Prin urmare, este esențială apariția unei piețe pentru îmbunătățirea eficienței energetice și este esențial ca fondurile publice să acționeze pentru a mobiliza capital privat.

De exemplu, investitorii instituționali din UE (aderenți ai inițiativei principiilor pentru investiții responsabile) gestionează în prezent peste 12 bilioane EUR de fonduri și suma pe care au investit-o în proprietăți imobiliare private este estimată la peste 1,5 bilioane EUR în 2012. Acestea sunt resurse disponibile care trebuie deblocate prin utilizarea inteligentă a fondurilor publice, însoțită de un cadru de reglementare pe termen lung transparent și stabil. Evaluarea impactului a identificat că o sumă suplimentară de 38 de miliarde de EUR/an de investiții ar fi necesară pentru a realiza obiectivele cadrului din 2030. În acest context, Comisia consideră că statele membre ar trebui să aloce o proporție semnificativă a finanțării din politica de coeziune și/sau a fondurilor naționale pentru sprijinirea tranziției către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în vederea folosirii acestor resurse pentru a mobiliza capitalul privat. În bugetul UE pentru 2014-2020, angajamentul în favoarea eficienței energetice a crescut semnificativ. O sumă minimă de 38 de miliarde EUR va fi disponibilă pentru investițiile în economia cu emisii scăzute de dioxid de carbon în cadrul fondurilor structurale și de investiții europene între 2014 și 2020 — iar această sumă va fi înmulțită prin cofinanțarea națională și regională și prin atragerea de capital privat.

În plus, sprijinul suplimentar din partea programului Orizont 2020 și a fondurilor ESI va fi investit în inovarea pentru eficiența energetică. În perioada 2014-2020 sunt prevăzute aproximativ 2 000 de milioane EUR, în special prin axa dedicată eficienței energetice a provocării societale privind energia sigură, curată și eficientă a programului Orizont 2020, precum și prin parteneriatele public-privat privind „Clădirile eficiente din punct de vedere energetic”, „Fabricile viitorului” și „Industria cu procese sustenabile prin eficiența resurselor și eficiența energetică (*Sustainable Process Industry through Resource and Energy Efficiency* - SPIRE)”.

În ultimii ani, UE a început să dezvolte scheme-pilot de instrumente inovatoare de finanțare, precum Fondul european pentru eficiență energetică („EEEF”), Fondul mondial pentru eficiență energetică și energii regenerabile („GEEREF”) și finanțarea privată pentru eficiența energetică („PF4EE”) în cadrul programului LIFE, care pot fi folosite direct sau drept exemple de reprodus la nivelul statelor membre. În plus, pe baza primelor experiențe de succes din perioada 2007-2013, cum ar fi instrumentul JESSICA⁴⁰, utilizarea instrumentelor

⁴⁰ Sprijin european comun pentru investiții durabile în zonele urbane (JESSICA).

financiare din fondurile ESI pentru 2014-2020 este puternic încurajată, de exemplu prin „împrumutul pentru renovare”. Ele vor oferi oportunități sporite pentru statele membre de a asigura un efect de levier ridicat al fondurilor ESI. Există tot mai multe dovezi de beneficii importante ale fondurilor publice utilizate ca un factor declanșator al implicării capitalului privat: utilizare mai eficientă din punct de vedere a costurilor a resurselor publice limitate, efecte de levier importante în ceea ce privește investițiile sectorului privat, alinierea mai bună a sprijinului public cu ciclul de investiții al întreprinderilor, angajarea sectorului financiar, mai multă transparență și o sarcină administrativă mai scăzută.

Trebuie abordați factorii care influențează cererea și oferta pentru finanțarea investițiilor

În ceea ce privește cererea, consumatorii de energie trebuie să fie mai bine informați cu privire la toate beneficiile eficienței energetice, care merg dincolo de o simplă amortizare a investiției sau de kilowați-oră economisiți, cum ar fi o mai bună calitate a vieții sau o competitivitate sporită a întreprinderilor lor. Se poate promova cererea suplimentară printr-o aplicare mai eficientă a cadrului de reglementare existent, prin acordarea de asistență pentru dezvoltarea și demonstrarea unui sistem solid și evolutiv al proiectelor de investiții și prin schimbul de cunoștințe și de experiență.

Disponibilitatea finanțării poate fi sporită cu ajutorul fondurilor publice pentru a structura și reproduce schemele de finanțare adaptate existente, oferind produse de finanțare atractive, ușor de accesat (aproprate de piață) și simple, cum ar fi împrumuturile cu dobândă mică pentru diferitele tipuri de consumatori.

În plus, în scopul de a motiva consumatorii de energie să solicite finanțare pentru îmbunătățirea eficienței energetice, este necesară o cercetare socio-economică mai orientată spre finanțare pentru a înțelege mai bine comportamentul consumatorilor – inclusiv al chiriașilor și al gospodăriilor cu venituri reduse – atunci când se decid cu privire la măsurile de eficiență energetică. Ar trebui acordată o atenție deosebită pieței emergente pentru servicii energetice (inclusiv contractul de performanță energetică și acordurile de servicii energetice). Furnizarea de noi servicii (de exemplu, economii de energie) generate de modelele de afaceri legate de răspunsul la cerere va influența cu certitudine cererea de investiții și de finanțare.

În scopul de a stimula oferta de investiții în eficiența energetică, trebuie să se depună eforturi pentru a demonstra în mod clar avantajele economice pentru investitori și finanțatori. Este nevoie de transparență, scalabilitate și standardizare pentru a crea o piață secundară pentru eficiența energetică a produselor financiare și pentru a debloca potențialul pentru refinanțarea investițiilor în eficiența energetică prin intermediul produselor și structurilor pieței de capital.

Prin urmare, mobilizarea cererii și a ofertei pentru finanțarea investițiilor implică:

- identificarea, măsurarea, contabilizarea și evaluarea beneficiilor totale ale investițiilor pentru eficiența energetică prin intermediul datelor și probelor solide care pot fi utilizate de factorii de decizie privați și din domeniul investițiilor corporative, precum și de sectorul financiar, mai ales prin utilizarea certificatelor de performanță energetică în sectorul clădirilor;

- elaborarea de standarde pentru fiecare element al procesului de investiții în eficiența energetică, inclusiv contracte legale, proceduri de subscriere, de achiziții publice, adjudecare, măsurare, verificare, raportare, performanță energetică (contracte și certificate) și asigurare;
- furnizarea unor instrumente și servicii pentru consumatori pentru a controla consumul de energie, care să le permită să compare costurile (de capital) ale investițiilor în eficiența energetică cu costurile (operaționale) legate de consumul de energie;
- o utilizare orientată spre obiective a fondurilor UE (în special fondurile ESI) prin intermediul instrumentelor financiare de tip public-privat pentru a stimula volumul investițiilor și pentru a sprijini accelerarea angajării finanțărilor din sectorul privat prin partajarea ajustată a riscurilor; de asemenea, veniturile provenite din ETS ar putea fi orientate către investiții în eficiența energetică;
- renunțarea din partea statelor membre la finanțarea tradițională prin granturi și încercarea de a identifica modele de lucru care răspund cel mai bine nevoilor de investiții de renovare în scopul eficienței energetice în stocurile lor de clădiri (așa cum se precizează în strategiile lor naționale de renovare a clădirilor);
- un dialog mai puternic între sectorul financiar, factorii de decizie din sectorul public și alți profesioniști implicați, permițându-le să structureze și să demonstreze cele mai eficiente mecanisme de finanțare și scheme de investiții — ambele adaptate la nivelul local sau la anumite segmente de piață și care să poată fi reproduse în întreaga UE.

Rolul Comisei

Comisia își va consolida cooperarea cu statele membre, cu factorii de decizie din sectorul public și cu investitorii și instituțiile financiare, inclusiv cu Banca Europeană de Investiții („BEI”), în vederea creșterii nivelului de cunoștințe cu privire la mecanismele de finanțare existente pentru eficiența energetică dincolo de simpla finanțare prin granturi, precum și cu privire la performanțele și impactul acestora, inclusiv la aspecte legate de evaluarea riscului, de estimare și de standardizare. De asemenea, Comisia va continua cooperarea cu instituțiile financiare și cu statele membre privind dezvoltarea în continuare sau lansarea unor instrumente și inițiative financiare adecvate, consolidând disponibilitatea de lichidități pentru măsurile privind eficiența energetică.

O atenție specială va fi acordată cooperării cu statele membre în ceea ce privește utilizarea fondurilor structurale și de investiții europene, pentru a reflecta diferitele nevoi, bariere și oportunități din întreaga UE. Comisia a publicat deja orientări detaliate cu privire la modul în care trebuie finanțată renovarea clădirilor cu finanțare provenită din cadrul politicii de coeziune, care urmăresc să ajute autoritățile de management să planifice și să implementeze investițiile în clădiri în cadrul programelor operaționale. Acestea furnizează o listă de abordări privind bunele practici și studii de caz. De asemenea, ele explorează diferitele mecanisme de finanțare pe care autoritățile le pot folosi, cu obiectivul de a lansa investiții pe scară largă în renovarea energetică a clădirilor și de a atrage niveluri mai mari de investiții din partea sectorului privat.

În plus, Comisia va continua să colaboreze îndeaproape cu statele membre, oferind orientări suplimentare, dacă este cazul, pentru a completa orientările existente în scopul de a sprijini punerea în aplicare a DEE⁴¹ și sprijinind schimbul de bune practici. În plus, Comisia va continua să se asigure că legislația europeană este corect transpusă și aplicată, asigurând condiții de concurență echitabile între statele membre și maximizând economiile de energie.

5. CALEA DE URMAT

După o demarare lentă, politica în materie de eficiență energetică a Europei dă acum rezultate. Ținta privind realizarea unor economii de 20 % pentru anul 2020 generează un impuls constant atât la nivel european, cât și la nivel național. Prin punerea în aplicare și monitorizarea deplină a legislației deja adoptate, UE se poate pune ea însăși pe calea cea bună pentru a atinge acest obiectiv, economisind 170 Mtep din consumul de energie între 2010 și 2020.

Evoluțiile recente, în special criza din Ucraina, sunt un memento concludent al situației de vulnerabilitate a UE în ceea ce privește securitatea energetică și, în special, importurile de gaz. Recentă strategie europeană de securitate energetică subliniază rolul eficienței energetice ca mijloc de a îmbunătăți siguranța aprovizionării Uniunii — orice economisire suplimentară a energiei de 1 % reduce importurile de gaz cu 2,6 %.

Ca atare, Comisia consideră că este oportună menținerea dinamicii existente privind economiile de energie și propune un obiectiv de eficiență energetică ambițios de 30 %. Astfel se pot obține beneficii suplimentare substanțiale, iar costurile suplimentare reprezintă un echilibru rezonabil având în vedere creșterea importanței riscurilor de securitate energetică, menținându-se totodată caracterul accesibil al strategiei Uniunii pentru 2030 privind clima și energia.

Actualul cadru bazat pe un obiectiv orientativ la nivelul UE și pe o combinație de măsuri obligatorii ale UE și de acțiuni la nivel național s-a dovedit a fi eficace în stimularea progreselor semnificative înregistrate de statele membre. Această abordare ar trebui, prin urmare, să se aplice în continuare până în 2030 și eficiența energetică ar trebui să devină parte integrantă a cadrului de guvernare propus în comunicarea „2030”, ceea ce ar raționaliza actualele cerințe de monitorizare și de raportare. Eficiența energetică ar fi, în consecință, o componentă-cheie a planurilor naționale ale statelor membre pentru o energie competitivă, sigură și durabilă, care ar aduce o mai mare coerență politicilor și măsurilor naționale și regionale privind schimbările climatice și energia.

Pe baza planurilor naționale pe care le primește și utilizând propriile analize în materie de energie și schimbări climatice la nivelul întregii UE, Comisia va monitoriza planurile naționale și va evalua perspectivele referitoare la atingerea obiectivelor naționale/UE privind schimbările climatice și energia (inclusiv cele pentru eficiența energetică), perspectivele referitoare la dependența energetică a UE și funcționarea eficientă a pieței interne a energiei, bazându-se pe indicatorii-cheie adecvați privind energia. În acest context, Comisia va analiza utilizarea unor indicatori suplimentari, pentru a exprima și pentru a monitoriza progresele realizate în vederea atingerii obiectivului privind eficiența energetică, cum ar fi intensitatea

⁴¹ Comunicarea privind punerea în aplicare a directivei privind eficiența energetică — orientările Comisiei [COM(2013) 762].

energetică, care țin seama mai bine de **variațiile subiacente și de proiecțiile privind PIB și creșterea populației**. În plus, Comisia va **revizui, în 2017, progresele în materie de eficiență energetică, luând în considerare aceste elemente**. În cele din urmă, procesul de guvernanță va oferi cadrul în care să se evalueze eficacitatea politicilor naționale și ale UE legate de obiectivele privind schimbările climatice și energia pentru 2030.

Comisia își va continua, de asemenea, eforturile de a spori și mai mult gradul de sofisticare al modelării energetice și economice utilizate pentru a evalua costurile și beneficiile măsurilor de eficiență energetică.

Comisia va continua să sprijine statele membre în eforturile lor naționale prin măsuri politice la nivel european, ca o contribuție la realizarea economiilor propuse. În acest context, vor fi utilizate următoarele elemente:

- Viitoarea evaluare și revizuire a etichetării energetice și anumite aspecte ale directivelor privind proiectarea ecologică, prevăzute pentru sfârșitul anului 2014, vor oferi o oportunitate de actualizare a cadrului de politici legate de produse.
- Dezvoltarea în continuare a instrumentelor financiare și asistența pentru dezvoltarea de proiecte pentru mobilizarea investițiilor din sectorul privat în echipamente și tehnologii eficiente din punct de vedere energetic.
- Evaluarea și revizuirile Directivei privind eficiența energetică și ale Directivei privind performanța energetică a clădirilor, a articolului 7 din DEE și a viitoarelor PNAEE în 2017 vor oferi ocazia de a examina ce elemente de politică ar fi necesare pentru a stimula investițiile susținute în eficiența energetică, în special ținând seama de eliminarea treptată planificată în prezent a anumitor elemente-cheie ale DEE în 2020.
- Viitoarea comunicare a Comisiei privind piața de vânzare cu amănuntul se va concentra asupra creării unei piețe în care serviciile inovatoare bazate pe prețuri dinamice vor garanta că piața oferă produse care promovează utilizarea eficientă a energiei, pe baza unui dialog cu statele membre și cu autoritățile de reglementare și în cadrul DEE și al legislației privind piața internă a energiei.
- Punerea în aplicare a rezervei pentru stabilitatea pieței a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii, care va conduce la îmbunătățirea eficienței energetice în sectorul industrial și va asigura că sinergiile între eficiența energetică și politicile privind schimbările climatice sunt valorificate.
- Punerea în aplicare progresivă a programului prezentat în Cartea albă din 2011 privind transporturile⁴².
- Utilizarea programului pentru cercetare și inovare Orizont 2020 și o cooperare strânsă cu statele membre, pentru a mobiliza furnizarea de produse eficiente din punct de vedere energetic, inovatoare și la prețuri accesibile, împreună cu noile modele de afaceri corespunzătoare.

⁴²

COM(2011) 144 final.

6. CONCLUZII

Previziunile actuale sugerează faptul că actualul obiectiv pentru 2020 privind eficiența energetică este pe cale de a fi atins. Comisia nu intenționează să propună noi măsuri, însă solicită statelor membre să își intensifice eforturile curente pentru a asigura realizarea colectivă a obiectivului pentru 2020. Comisia va completa aceste eforturi prin orientări adecvate și prin diseminarea celor mai bune practici, pentru a asigura exploatarea deplină a fondurilor disponibile ale Uniunii.

Comunicarea Comisiei privind un cadru de politică pentru 2030 în domeniul schimbărilor climatice și al energiei a identificat un nivel al economiilor de energie de 25 %, ca parte a unei strategii pentru atingerea obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 40 % în modul cel mai rentabil. Cu toate acestea, având în vedere importanța tot mai mare a consolidării securității energetice a UE și a reducerii dependenței de importuri a Uniunii, Comisia consideră că este oportun să se propună un obiectiv mai ridicat, respectiv de 30%. Acest lucru ar conduce la o creștere a costurilor cadrului pentru 2030 cu 20 de miliarde EUR pe an, dar ar aduce beneficii concrete pe plan economic și pe planul securității energetice.